

SOCIAL DEMOKRATEN

4 • DECEMBER 2018

SØREN – EFTER 40 ÅR SOM VVS'ER:

JEG MÆRKER DET I HELE KROPPEN

METTE ER
BEKYMRET
FOR DE
NEDSLIDTE

TRINE BRAMSEN: MIN FØRSTE JUL SOM MOR

LARS LILHOLT: JEG ER KUN EN SPILLEMAND

6

ET VÆRDIGT LIV

Fire sider om tilbagetrækning og pension

10

DEN SYGE KAPITALISME

Stort interview med Peter Hummelgaard om ulighed

14

MIN FØRSTE JUL SOM MOR

Vi besøger Trine Bramsen og Ingrid på Thurø

22

JEG ER KUN EN SPILLEMAND

Lars Lilholt i Den røde stol

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 13 Organisatoriske priser
- 16 Kandidaten og kredsformanden
- 18 Mettes Danmark
- 24 Nyt fra EU
- 29 DSU
- 31 Jørgensens historiske hjørne
- 32 Liv(et) i bevægelsen
- 34 Navne og noter
- 36 Velkommen til

Gratis medlemsblad for Socialdemokratiet. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen. | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk – mob@pbpronto.dk.

| **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokratiet.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokratiets centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokratiet.dk.

| **Indmeldelse:** Socialdemokratiet, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00, eller via socialdemokratiet.dk. | **Design og grafisk produktion:** OTW.

Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokratiet, medmindre andet er angivet. | **Forside:** Søren Knudsen, foto Thomas Sjørup. | **Redaktionen:** Simone Lindegaard Jensen simone@socialdemokratiet.dk – Feodora Wester feodora.wester@ft.dk – Mads Brandstrup mads.brandstrup@ft.dk – Martin Justesen martin.justesen@ft.dk – Villads Andersen villads.andersen@ft.dk – Lissa Galle lissa@tunenet.dk – Anders Friis-Hansen anders@socialdemokratiet.dk. Journalister: Kristian Bang Larsen, Niels Nørgaard, Peter Andersen, alle Redaktionen.dk, og Diana Ebba Ø.B. Pedersen. Fotografer: Thomas Sjørup, Jan Sommer, Michael Bo Rasmussen. | **Næste nummer udkommer 7. marts.**

Deadline for redaktionelt stof er 1. februar. Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret. | **Annoncer:** kontakt redaktionen. | **ISSN:** 0906-4613. Titel: *Socialdemokraten*.

ULIGHEDEN MÅ IKKE LØBE LØBSK

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære venner

Direktørerne i landets 100 største virksomheder tjener 17 gange mere end deres almindelige medarbejdere.

Halvdelen af al formueindkomst går til den rigeste procent af danskerne.

I de 25 områder i Danmark, hvor man tjener mest, er lønnen dobbelt så høj som i de 25 områder, hvor man tjener mindst.

Tre eksempler på ulighed i et af verdens mest lige samfund.

Må der være forskelle? Ja. Må de blive for store? Nej.

Men det er de blevet. Den økonomiske ulighed er steget siden årtusindskiftet. Heldigvis ikke så meget, som vi ser i andre vestlige lande. Velfærdssamfundet og den danske model har formået at tøjle uligheden og regulere kapitalismen:

Vi har givet erhvervslivet gode rammer i form af frihandel, vækstpakker og reformer – til gengæld har vi som samfund krævet ordentlige vilkår for lønmodtagere, tryghed og investeringer i velfærd. Det har virket.

Men selvom uligheden er mindre og velfærden stærkere i Danmark, så har vi også grund til bekymring herhjemme.

Det er kun blevet mere tydeligt de seneste år: hvidvask for milliarder i hæderkronede banker, skatetelyskandaler og skruppelløs svindel af hele Europa.

Vores samfund kan ikke holde til, at toppen stikker af fra resten, og banker svigter deres samfundsansvar, mens myndighederne sover i timen. Det udfordrer retfærdighedsfølelsen og svækker den tillid, der binder Danmark sammen.

Og så bliver det mildt sagt ikke bedre af, at regeringen fører en politik, der øger uligheden både socialt, økonomisk og geografisk. Topskattelettelser og forslag om en endnu højere pensionsalder svækker sammenhængskraften.

Glædelig jul og godt nytår.

Mette Frederiksen
Formand for Socialdemokratiet

Der er en anden vej for Danmark.

Vi vil regulere lønningerne i toppen hårdere. Virksomheder skal blandt andet ikke længere kunne trække meget høje lønninger fra i regnskaberne.

Vi vil målrette arveskatten de mest velstillede. De fleste danskere efterlader sig mindre end en halv million kroner, når de dør. Det bør arvinger ikke betale skat af. Til gengæld skal skatten være højere for dem, der arver meget store formuer.

Vi vil styrke den internationale indsats mod stigende ulighed. Bl.a. foreslår vi en europæisk bund under selskabsskatten, en ny skat på finansielle transaktioner og en ny skat på it-giganter som Facebook og Google.

Vi vil styrke den socialdemokratiske ligning mellem tryghed, tillid og retfærdighed på den ene side – og på den anden side en vækstskebnende erhvervspolitik, der udvinder de bedste sider af kapitalismens entreprenørskab og kraft.

Det er den bedste opskrift på at skabe både økonomisk fremgang og en mere socialt retfærdig udvikling. Det skal kort sagt styrke den samfundskontrakt, der har gjort Danmark til et af de mest rige og lige lande i verden. Danmark er for lille til store forskelle. 🌟

” Vores samfund kan ikke holde til, at toppen stikker af fra resten

CHRISTIANSBORG NYT

ORDBLINDE HYLDER TESFAYE

Mattias Tesfaye har netop modtaget årets ordblindepriis. Det er Ordblinde/Dysleksiforeningen, der uddeler prisen, og den blev overrakt af Bubber i Socialdemokratiets gruppekale. Foreningen lagde i begrundelsen vægt på, at Mattias Tesfaye

har gjort og stadig gør en stor indsats for børn og unge, der er ramt af ordblindhed. I 2015 var han med til at få indført, at forældre nu har retskrav på at få deres børn testet for ordblindhed.

DAN VS. TRUMP

Socialdemokratiet og Dan Jørgensen har gjort det igen og indtaget verdensscenen med en skarp video. Første gang var i august, hvor Dan Jørgensen

svarede Fox News-værten Trish Regan igen på en masse lodret forkerte påstande om Danmark og danskerne. Den film er blevet set over 30 mio. gange. Og senest er det så præsident Trump, der får tødt på af manden fra Morud, fordi præsidenten

i en rapport dristede sig til at sprede »fake news« om Danmark. I dagene omkring midtvejsvalget i USA blev den video delt mere end 1,3 mio. gange – blandt andet i Californien og Florida. Og den går stadig sin sejrsgang på Facebook.

POLITIKERNE TIL HOFBAL

Folketingspolitikernes tøj strålede om kap med dronningens guldallerkener og gobeliner, da der 24. oktober var inviteret til hofbal på slottet. Hofballet er en tradition, der går igen i hver valgperiode, og er en helt særlig aften – nok især for dem, der er til bal hos dronningen for allerførste gang. Aftenen bød på treretters menu, underholdning fra den knap så velklædte »Smadremanden« alias Søren Østergaard og lanciers. På billedet Yildiz Akdogan.

DAM FOR BORDENDEN

Efter Christine Antorinis farvel til folketingsgruppen var stolen til gruppesekretæren for folketingsgruppen også tom. Det er der dog blevet lavet om på nu, hvor Henrik Dam Kristensen er blevet valgt som arvtager til den plads. Henrik Dam Kristensen har masser af erfaring – både som politiker på Christiansborg og fra sin tid som minister for først transport og derefter beskæftigelse. I dag er han, ud over at bestride posten som gruppesekretær, forsvarsordfører. Tillykke med den nye titel. Og held og lykke til Christine med jobbet som direktør for Novo Nordisk Fondens naturvidenskabelige LIFE-læringscenter for børn og unge.

FYNSK GULD PÅ HOVED- TRAPPEN

11. oktober skulle det fynske guld hylde: Det var nemlig den årlige brunsvigerdag, og det kunne mærkes på nogle af vores fynske folkevalgte. Trine Bramsen havde allieret sig med sin kollega og medbrunsvigerambassadør Erling Bonnesen fra Venstre. Sammen tog de opstilling på hovedtrappen på Christiansborg, hvor de delte brunsviger ud til alle, der fra morgenstunden var sultne efter fynske mængder smør og farin.

NICK FORTÆLLER SANDHEDEN OM BORGEN

Man hører så meget i medierne, og virkeligheden er nok en lidt anden. Politikernes gøren og laden er guf for medierne, men med Nick Hækkerups nye bog, »Sandheden kort«, får man alligevel et unikt indblik. Nick Hækkerup placerer sig dermed som endnu en socialdemokrat, der har begået en bog. Nick er gået sammen med sine kolleger fra Liberal Alliance og Venstre, Henrik Dahl og Jakob Ellemann-Jensen, om et politisk opslagsværk, der tilbyder læseren finurlige detaljer fra den daglige gang på Christiansborg.

S-SKRIBENTER PÅ BOGFORUM

Som det første parti nogensinde havde Socialdemokratiet sin helt egen stand på årets Bogforum i Bella Center. Socialdemokrater har de seneste par år haft voldsom skriveløse og i bogform fået trykt rigtig mange af deres visioner og ideer for fremtiden. Der var godt gang i salget, og standen var velbesøgt, hvad enten det var Mette Frederiksen, Mattias Tesfaye, Peter Hummelgaard, Mogens Lykketoft – her sammen med sin hustru Mette Holm – eller en af de andre socialdemokratiske skribenter, der mødte publikum.

KULTURNATTENS FINESTE KOR

I år slog Christiansborg endnu en gang dørene op for nysgerrige besøgende på Kulturnatten. Og endnu en gang var Borgen et populært sted for kulturgæsterne med 10.000 besøgende. Socialdemokratiet bød indenfor i Fællessalen, hvor der både var speedmeeting med politikere, DSU-stand, kage og musik. Med Benny Engelbrecht på guitar og Mette Frederiksen, Poul Nyrup Rasmussen og Peter Hummelgaard som forsangere stod den på fællessang med »Joanna« og »Du kom med alt det, der var dig«.

TID TIL OMSORG PÅ DIAKONISSEN

Diakonissestiftelsen dannede rammen om Socialdemokratiets lancering af partiets nye sundhedsudspil, »Tid til omsorg«. Diakonissestiftelsen huser blandt andet sygeplejerskeuddannelsen, og således var de studerende inviteret med til pressemødet. De fik lejlighed til at stille Mette Frederiksen, Astrid Krag og Flemming Møller Mortensen spørgsmål om nogle af de forslag, udspillet indeholder – f.eks. om de 1.000 flere sygeplejersker og tjenestepligt for nyuddannede læger i almen praksis.

Vvs'erne Torben Jensen (tv.) og Søren Knudsen har tilsammen været 85 år på arbejdsmarkedet. Da de fik besøg af Mette Frederiksen, forsikrede hun dem om, at alle har ret til værdige seniorår med børn og børnebørn.

”Jeg kan da mærke det i hele kroppen”

Mere end 40 års slid som vvs'er har sat sine spor hos Søren Knudsen. Han er ikke glad for, at pensionsalderen er rykket to år frem. Vi var med, da han og makkeren Torben Jensen fik besøg af Mette Frederiksen.

AF NIELS NØRGAARD · FOTO: THOMAS SJØRUP

Jeg håber ikke, at nogen af jer lider af klaustrofobi, siger Mette Frederiksen, mens hun bøjer hovedet for ikke at ramle mod de mange jernrør eller betonloftet.

Vi er nede i den snævre kælder under en af bygningerne på Sundholm i København, hvor den 61-årige vvs'er Søren Knudsen er i fuld gang med at demonstere over for Mette Frederiksen, at det er hårdt og fysisk opslidende arbejde at montere og svejse hernede.

De historiske bygninger på Amager skal have indlagt klimavenlig fjernvarme. Og den første opgave for den erfarne vvs-arbejder og hans kolleger er at bære meterlange tunge fjernvarmejernrør ned ad stejle trapper.

Forude venter flere måneder med fysisk hårdt arbejde. Hernede må håndværkerne kravle på knæ og albuer for

” Kan du forestille dig, hvordan det er at ligge ned med svejsehjælmen på hovedet, når man ikke rigtigt kan komme til?

at montere fjernvarmerørene. Og når rørene skal svejses sammen, må de krybe ind under dem og ligge på ryggen for at komme til med svejseapparaterne og andet udstyr.

– Jeg har udført den slags arbejde i mere end 40 år og kan da mærke det i hele kroppen. Man er helt ødelagt i skuldre, arme, knæ og hofter, når man kommer hjem om aftenen. Kan du forestille dig, hvordan det er at ligge ned med svejsehjælmen på hovedet, når man ikke rigtigt kan komme til? Du kan se, at jeg ligger på knæ nu – og det skal jeg gøre hele dagen, forklarer Søren Knudsen, mens Mette Frederiksen lytter koncentreret og nikker.

ÆNDRER SIKKERT REGLER IGEN

Hans budskab til Socialdemokratiets formand er, at han såmænd godt kunne

tænke sig at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet nu, hvis det kunne lade sig gøre, og økonomien hænger sammen.

Som det ser ud nu, kan Søren Knudsen først gå på pension som 67-årig:

– Inden jeg når at gå på pension, er reglerne formentlig lavet om en gang til. Jeg får nok bare lov til at arbejde videre. Det har jeg indset, noterer Søren Knudsen.

Med sig til at vise rundt i kælderen under Sundholm har Søren Knudsen sin kollega Torben Jensen, som er godt 62 år.

Også han har et budskab til Mette Frederiksen om, at det er for svært at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, selv om han har arbejdet i mere end 45 år, og kroppen efterhånden er godt slidt.

Efter to blodpropper og en tur på hospitalet for at få en bypassoperation er Torben Jensen for alvor klar til et seniorliv.

– Jeg kunne være gået på efterløn i september. Men jeg har været så flink at spare en lille smule op på pensionen selv, og det bliver jeg modregnet for, hvis jeg går på efterløn nu. Jeg er født i 1956, men min pensionsrådgiver har fortalt mig, at jeg bliver ramt rigtig hårdt af modregningen. Så jeg tror ikke, at jeg har råd til at gå på efterløn nu, fortæller Torben Jensen.

– Ja, det er et problem med den modregning. Hvad gør du så – bliver længere tid på jobbet? spørger Mette Frederiksen.

– Ja, der er ikke andet at gøre. Jeg vil jo også gerne have det lidt godt økonomisk senere hen, når jeg kan gå på pension, svarer Torben Jensen.

DET GÅR BARE IKKE

Da vi senere sidder i skurvognen på Sundholm, er der kaffe på kanden og morgenbrød i posen. Der bliver fortalt vittigheder, og stemningen er god, men baggrunden er såmænd alvorlig nok.

For de to seniorer har en historie, som ligner mange andre på det danske arbejdsmarked.

Søren Knudsen og Torben Jensen har begge arbejdet uafbrudt, lige siden de gik ud af folkeskolen som teenagere. Begge gik de i deres fædres fodspor, kom i lære som blik- og rørarbejdere, og et langt arbejdsliv har sat sine tydelige spor.

For Mette Frederiksen repræsenterer vvs'erne et fysisk opslidende arbejdsmarked, som er fremmed for mange

23 procent af de ufaglærte går på tidlig efterløn.

17 procent af de faglærte går på tidlig efterløn.

11-13 procent med en kort eller mellemlang videregående uddannelse går på tidlig efterløn.

3,3 procent af akademikerne går på tidlig efterløn.

I alt er overgangen til efterløn blandt 60-årige mere end syv gange større for arbejderklassen end for overklassen og den højere middelklasse.

Kilde: Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

politikere på Christiansborg. Og derfor lever de i den vildfarelse, at alle danskere kan holde til en stigende pensionsalder.

– Jeg oplever en virkelighedskonflikt mellem det arbejde, som mange mennesker har, og så det arbejde, som mange politikere tror, at almindelige mennesker går rundt og laver, siger Mette Frederiksen og understreger, at der altså er forskel på at være nattevagt i psykiatrien, ufaglært eller faglært på LO-området og at tage en lang uddannelse og sidde på et »dejligt oplyst kontor i København«.

– På Christiansborg mener flere partier, at alle sagtens kan arbejde længere. De vil hellere have skattelettelser. Men det går bare ikke. Vi kan ikke blive ved med at presse på ad den vej. Det går bare ikke, fastslår partiformanden. 🗳️

DER SKAL FINDES LØSNI FOR DE NEDSLIDTE

Alle har ret til gode år som senior. Derfor skal vi finde løsninger for de nedslidte, siger Mette Frederiksen.

Da mine bedsteforældre blev gamle, var deres krop slidt efter et hårdt og langt arbejdsliv. De havde ikke nogen stor pensionsopsparing. Til gengæld havde de velfærdssamfundet. En god bolig, en folkepension, en værdig ældrepleje. Sådan skal det også være i fremtiden. Jeg kommer aldrig til at eksperimentere med vores velfærd.

Ordene er Mette Frederiksens – og det standpunkt fik kun ekstra næring efter hendes møde med vvs'erne Søren Knudsen og Torben Jensen.

Hun er optaget af at finde løsninger for

de mange, der efter mange år på arbejdsmarkedet mærker konsekvenserne af fysisk hårdt og psykisk belastende arbejde på egen krop og er kommet i klemme, fordi reglerne for pension og efterløn er blevet ændret.

– Socialdemokratiet forsøger at finde en løsning for de mange, der har brug for at trække sig tidligere tilbage. Men det er en stor udfordring. For da vi i 2006 indgik aftalen om, at vores tid på arbejdsmarkedet skulle følge med vores stigende levealder, var der jo en efterløn. Men den har Lars Løkke Rasmussen afskaffet. Desværre med hjælp fra både

Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, siger Mette Frederiksen.

FOR MANGE ENS HISTORIER

Aftalen fra 2006 er også kendt som Velfærdsforliget, og den handler om, at efterløns- og pensionsalderen stiger i takt med befolkningens levealder. Det princip bliver der ikke ændret på. Men der skal tages hensyn til den gruppe, der er kommet i klemme, og som for de flestes vedkommende har en ret ens historie. En historie, der minder meget om dem, hun hørte i kælderens under Sundholm i København.

– De er kommet ret tidligt ud på ar-

Efter mødet med Søren Knudsen og hans kolleger var Mette Frederiksen endnu mere overbevist om, at der skal findes løsninger for de nedslidte.

NGER

bejdsmarkedet og har haft et godt, langt arbejdsliv. De har knoklet i rigtigt mange år. Hvis ryggen, nakken eller bevægeapparatet begynder at slå bak, bliver de sidste år på arbejdsmarkedet simpelthen for hårde, siger Mette Frederiksen og tilføjer:

– Jeg har ikke et præcist svar på, hvad vi skal gøre. Men jeg kan se, at vi har et problem, og efter næste folketingsvalg håber jeg, at vi får et nyt flertal, som vil være med til at finde løsninger for de nedslidte. Alle skal have ret til nogle gode år som senior med børn og børnebørn. 🌸

nn

VIDSTE DU, AT

Antallet af førtidspensionister i aldersgruppen 18-39 år er faldet fra 33.000 i januar 2013 til 27.000 i januar 2017.

Antallet af førtidspensionister i aldersgruppen 50-64 år er i samme periode faldet fra 111.000 til 110.000.

Kilde: Danmarks Statistik

Selv om førtidspensionsreformen er justeret en gang, er der stadig uløste problemer. Derfor vil Mette Frederiksen opbløde den yderligere.

HUN VIL JUSTERE SIN EGEN REFORM

– Hvis noget ikke virker efter hensigten, skal det laves om – uanset hvem der i sin tid stod fadder.

Fem år efter at hun som beskæftigelsesminister var politisk ansvarlig for fleksjob- og førtidspensionsreformen, erkender Mette Frederiksen nu helt åbent, at det er blevet for svært at få førtidspension.

– Det var ikke meningen, at det skulle være stort set umuligt at få førtidspension, og det skal vi ændre på, siger S-formanden i dag.

Intentionen bag reformen er rigtig, men der er brug for justeringer, siger hun.

– Meningen er, at vi skal hjælpe mennesker i arbejde – også dem, der kun kan arbejde nogle få timer om ugen. Som socialdemokrat tror jeg, at det altid er godt at være en del af et arbejdsfællesskab og bidrage med det, du kan, siger hun.

VI MÅ ALDRIG OPGIVE FOLK

Da Mette Frederiksen blev beskæftigelsesminister, kunne hun se på tallene, at flere og flere unge fik tilkendt førtidspension. Unge sårbare piger med psykiske problemer blev parkeret på passiv forsørgelse. Og det stødte hendes socialdemokratiske dna.

– Jeg var og er inderligt imod at

førtidspensionere en ung pige på 18-19 år og give hende beskeden om, at »dig kommer vi aldrig til at bruge«. Jeg tror stadig på, at med den rette indsats kan vi få mange ud på arbejdsmarkedet, og vi må aldrig bare give op på folk, siger hun.

Men for mange er kommet i klemme og har lidt på grund af reformen, beklager hun.

– Det var aldrig meningen med loven, at man skulle i arbejdsprøvning, mens man ligger ned i en seng. Man skal da ikke trækkes igennem endeløse og formålsløse resurseforløb. Og man må også godt have lidt sund fornuft med inde i sagsbehandlingen, siger hun og henviser til, at nogle kommuner har været barske og sendt borgere ud i såkaldt »sengepraktik«, hvor det bare ikke gav mening menneskeligt.

– Vi kommer til at kigge på førtidspensionen. Pendulet har det med at svinge. Jeg er barn af 1980'erne. Dengang sad førtidspensionerne løst. Nu har vi strammet for meget op. Det er blevet for svært at få førtidspension for nogle.

– Men det er virkelig en svær balance. Hvis vi kan hjælpe folk på fode igen, er det langt bedre at være en del af arbejdsmarkedet end at være parkeret på pension. 🌸

nn

DEN SOCIALE KONTRAKT ER BRUDT

Den økonomiske elite må acceptere progressive skatter af både indkomst og kapital. Sådan lyder et af Peter Hummelgaards bud på en ny social kontrakt.

I sin nye bog, »Den syge kapitalisme«, analyserer Peter Hummelgaard sig gennem de 10 år, der er gået siden finanskrisen – og giver bud på, hvad vi kan gøre ved det.

AF PETER ANDERSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

Udgivelsen af Peter Hummelgaards nye bog svarer lidt til at score et sejrsmål i overtiden, fordi bolden tilfældigt har ramt dommeren på vejen. Mens hans ord var i korrektur, sprang bomben: At banker i Europa har assisteret til svindel med milliarder og atter milliarder af euro og kroner i udbytteskat.

Faktisk er timingen næsten lidt for god, for Peter Hummelgaard har kun haft tid til at indføje nogle få linjer om det omvendte bankkupp.

Til gengæld har Danmarks egen skandale, Danske Banks medvirken til hvidvask, en fremtrædende plads i bogen, hvor det socialdemokratiske folketingsmedlem prøver at forstå og forklare, hvordan det er lykkedes finanssektoren at tørre regningen for en selvskabt krise af på almindelige mennesker.

Virkeligheden overhaler nogle gange indenom, og i hvert fald vil det være svært at rive forfatteren i næsen, at han har overdrevet ved at navngive bogen »Den syge kapitalisme«.

– For tidligere generationer af socialdemokrater har depressionen i 30'erne, Vietnam-krigen eller murens fald været begivenheder, der har defineret deres syn på verden. For min generation har det været finanskrisen, siger Peter Hummelgaard.

TILLIDEN ER VÆK

I første del af »Den syge kapitalisme« analyseres udviklingen gennem det seneste tiår. Og i anden del ordinerer Hummelgaard så en kur til at genskabe den sociale kontrakt, han mener er blevet brudt af storsvindlende banker, af skat-

teuddragende næstenmonopoler som Google, Facebook og Amazon og af politikere, der har ladet stå til, mens rigdommen er blevet koncentreret hos færre og færre mennesker.

Vi bliver mindet om både TDC og DONG, og så har Peter Hummelgaard nået at tilføje, at vores alle sammens ATP har investeret vores alle sammens penge i nogle af de banker, som har været med til at snyde os alle sammen for skatteindtægter.

– Vi har haft en blind tillid til, at vi alle var på det samme hold – med samme interesse i, at alle både i havnen løftes, når tidevandet kommer. Den grundlæggende refleksion ti år efter finanskrisen er, at den tillid kan vi ikke have længere. Og så har man brug for socialdemokrater, siger Peter Hummelgaard.

Nu sad der jo socialdemokrater i regeringen fra 2011 til 2015. Og jeg læser undervejs en del kritik af den regering.

– Ja, det er åbenlyst. Vi gjorde det måske godt nok ud fra de betingelser, der var, hvor et flertal uden om os havde besluttet, at dem med de laveste lønninger og korteste uddannelser skulle betale regningen. Det nytter bare ikke kun at sparke bagud. Hvis socialdemokraterne

” Vi har haft en blind tillid til, at vi alle var på det samme hold

i Danmark og Europa i øvrigt skal have en chance for at gøre noget ved de grundlæggende problemer, kræver det en klar analyse af, hvor problemerne er, og en klar erkendelse af, at vi ikke var håndfaste og præcise nok, da vi havde chancen.

VI HAR MEDANSVAR

Den tidligere direktør i Socialstyrelsen Knud Aarup har sagt, at Danmark i dag er et velfærdssamfund for de 80 procent, hvor de sidste 20 procent er udelukket. Socialdemokratiet har været med til at skære i både kontanthjælpen og mulighederne for at få førtidspension. Har I ikke et medansvar for, at folk føler, at den sociale kontrakt er blevet brudt?

- der indføres en grænse, så der skal betales selskabsskat af lønninger over 10 millioner kroner til enkeltpersoner.
- reglerne om variabel aflønning skal skærpes, så højst 20 procent af lønnen må bestå af eksempelvis aktier, optioner og bonusser eller andet.
- bundfradraget for arvebeskatningen skal hæves, så færre almindelige lønmodtagere skal betale arvebeskatning. Samtidig skal der indføres en ny og højere sats, så der skal betales lidt mere i arveafgift for meget store arvesummer.
- skattelettelsen til virksomhedsarvinger skal rulles tilbage, så der igen vil være lige arveregler for virksomheder og private.
- der oprettes et permanent arbejdsmarkedsråd. Blandt rådets pejlemærker skal være at sikre en høj organiseringsgrad, at modvirke pres på løn- og arbejdsvilkår og at fremme produktivitetsstigninger.
- EU skal indføre en mindstesats for selskabsskat og en skat på finansielle transaktioner for at skabe et værn mod overdreven spekulation og nye finansielle kriser
- Danmark skal styrke sin deltagelse i det internationale arbejde mod skattely i EU og OECD. Danmark skal konkret sætte sig i spidsen for at finde en model til beskatning af digitale selskaber, der betaler meget lidt eller ingenting i skat, men være parat til at tage selvstændige skridt, hvis der ikke kan findes fælles løsninger igennem OECD eller EU.

FRA SOCIALDEMOKRATIETS
NYE ULIGHEDSUDSPIL

– Det er klart. Vi gør os hele tiden erkendelser om, hvor vi gjorde det godt og mindre godt. Herhjemme handler den debat meget om overførselsindkomster, men for mig er det mere grundlæggende. Lige nu er der gang i økonomien, og så siger virksomhederne, at de mangler arbejdskraft, fordi de ikke vil have, at lønningerne skal stige for meget. I nogle erhverv er man mættet med østeuropæere fra EU, og nu søger man mod endnu billigere lande.

– Som Keynes sagde: Du skal investere, når det går godt, så du er polstret, når det går dårligt. Problemet for de 20 procent er, at både når det går dårligt, og når det går godt, får de aldrig en chance for at komme med på vognen. Hvis det er rigtigt, at der kommer til at mangle folk, er det jo en kæmpe mulighed for at give mange af de mennesker en chance på arbejdsmarkedet. Ellers bliver de ramt endnu hårdere næste gang.

– Selvfølgelig skal vi kigge på nogle af de ydelser, det er også noget af det, vi går til valg på. Men så længe vi har et opsving, har vi en forbandet pligt til at bruge det til at investere i mennesker.

SKAL FAVNE BEGGE GRUPPER

Arbejdet med bogen har givet Peter Hummelgaard en forståelse for, hvorfor taberne i finanskrisen er søgt mod yderfløjene.

– Deres bekymringer bliver ikke løst ved at gå til højrefløj eller melde sig ud af EU, men man kan ikke fortænke dem i det. Sandheden er, at centrum-venstre ikke har været stærke og gode nok til at tage livtag med de understrømme, der skaber uligheden.

Du skriver et sted, at »venstrefløjen næsten foragter den utryghed, som kortuddannede og lavtlønnede føler«. Hvad mener du med det?

– Efter Dansk Folkepartis mange stemmer i 2015 stod folk i byerne i kø på de sociale medier med udsagn om, at »det

EN KAMPMANUAL

Peter Hummelgaard nøjes ikke med at kigge tilbage i »Den syge kapitalisme«. Han kigger også frem og runder bogen af med 10 bud på en ny social kontrakt. De 10 bud præsenteres sammen med en række mere konkrete forslag, der handler om alt fra skrappe bankregulering og beskatning af de nye monopoler til bedre rammevilkår for den danske model og højere dækningsgrad på dagpengene.

Nogle af Peter Hummelgaards tanker er afspejlet i Socialdemokratiets nye opgør med uligheden. Og det sammenfald er ikke så overraskende, som Peter Hummelgaard selv konstaterer.

– Arbejdet med min bog har været egoistisk, i den forstand at jeg havde brug for at få organiseret mine tanker om de enorme omvæltninger, der sker om ørerne på os. Men jeg håber, at bogen kan bidrage til en debat om, hvad vi har lært og især ikke lært af finanskrisen, og at den kan blive en slags kampmanual for socialdemokrater og tillidsfolk, der gerne vil have et mere retfærdigt og lige samfund.

er ikke vores Danmark«. Men 20 procent af befolkningen vågner ikke pludselig op og er blevet racister. Måske er der noget mere grundlæggende galt, som både vi og venstrefløjen ikke i tide har forstået at svare på.

– Hvad betyder det for et lokalsamfund, at butikkerne forsvinder fra den lokale gågade, at man ikke længere kan

komme på nærpolitistationen, at hospitalet rykker længere og længere væk, at uddannelsesinstitutionerne lukker? Man ser samme tendenser i alle lande i den vestlige verden: Det er dem med lange uddannelser og høj løn over for de traditionelle arbejderklasser. Hvis socialdemokratierne skal have en rolle, skal vi kunne favne begge grupper, siger Peter Hummelgaard. 🌹

»Den syge kapitalisme«

- 200 sider
- 99,95 kroner
- Gyldendal

OG PRISEN GÅR TIL ...

– Det var fantastisk og overvældende.

Siger Marian Bratløv Christensen, næstformand i Rønnede, Dalby og omegns Partiforening, efter at hun sammen med medlemsansvarlig Leif Steen Christensen modtog den organisatoriske pris for »bedste idé til fastholdelse« på Socialdemokratiets kongres.

– Vi er en lille partiforening, så det er fantastisk, at vi kan gøre os gældende over for de store. Og så er det rart at få det skulderklap – så får man lyst til at gøre endnu mere, siger Marian Bratløv Christensen.

Ved indmeldelsen får nye partimedlemmer blandt andet en aktivitetskalender, der kan hænges op på køleskabet – og en gang årligt samles de nye til middag hjemme hos Marian Bratløv Christensen.

Partisekretær Jan Juul Christensen hylkede Marian Bratløv Christensen og Leif Steen Christensen.

Her deltager også en repræsentant fra kommunalbestyrelsen og den lokale folketingskandidat Tanja Larsson.

– Vi tilbyder også at hente dem, hvis de ikke bryder sig om at komme alene første gang. Så sidder vi og snakker, og vi prøver at holde os fra de lange enetaler. Det handler mere om, at de nye oplever, at det er nemt at komme til at snakke med en fra kommunalbestyrelsen, og at de selv kan komme med ideer. De bliver overraskede

over, hvor let det er at få indflydelse. De fleste tror, at det er en lang, besværlig vej, men man skal bare turde åbne munden, siger Marian Bratløv Christensen.

De øvrige organisatoriske priser gik til Rødovre Partiforening (bedste medlems-hvervning), Aalborg Vest (bedste idé, andre foreninger kan have glæde af) og Kolding Syd (bedste valgkampsidé). Prisen består af et diplom og 5.000 kroner til foreningens arbejde.

kbl

Foto: Michael Bo Rasmussen

Os der

KNOKLER

for Danmark

Bak op om en retfærdig tilbagetrækning

Facebook: [Os der knokler for Danmark](#)
#OsDerKnokler

Trine Bramsen ser virkelig frem til det kommende valgår. At blive mor har bare givet hende endnu mere blod på tanden til at kæmpe for velfærdssamfundet.

Min første jul som mor

I år er alt på mange måder, som det plejer på Thurø med oldemors vaniljekranse og tirsdagsrisengrød. Og alligevel er alt forandret, fordi Trine Bramsen i april blev mor til lille Ingrid. – Det har gjort mig til en bedre politiker.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Jeg tror, alle forældre oplever et liv før og efter det at få et barn, siger Trine Bramsen og kysser sin datter på kinden.

– Ikke at livet før ikke var fantastisk. Men i så mange år har mit liv jo handlet om mig selv og mine behov, og nu handler det om Ingrids – om hvornår hun er sulten, er træt, eller om hun er lidt varm. Det er på mange måder en lettelse, at det ikke kun handler om mig mere, forklarer Trine Bramsen og sammenligner det lidt med følelsen af at gå rundt med en tom rygsæk

igennem mange år, hvor der har været plads til masser af glæde og kærlighed – nu er rygsækken fyldt.

Vi er på besøg i Trine Bramsens hjem – og barndomshjem – på Thurø i det sydfynske øhav. I det lille køkken står den 37-årige retsordfører med sin datter på armen og sin otteårige niece Alberte ved sin side. De har gang i familiens allervigtigste juletradition: vaniljekransebagning.

– Hvert år samles min bror, hans børn og mine forældre og bager et bjerg af

vaniljekranse. Jeg kan slet ikke forestille mig en jul, hvor vi ikke bager netop de her småkager. Til gengæld laver vi ikke konfekt, som så mange andre gør, fortæller Trine Bramsen og får hjælp af Alberte.

Det er hende, der kører rundt med håndsvinget på den flere generationer gamle kødhakker, hvorefter en fin stjerneformet dej kommer ud.

TRADITIONER GIVER RO

For Trine har julen altid været forbundet

Bramsens vaniljekranse

Opskrift på oldemor Karlas vaniljekranse, som du kan gange med otte, hvis du er lige så ambitiøs som Trine Bramsen og hendes familie.

Ca. 75 stk.

1 vaniljestang
375 g hvedemel (ca. 6¼ dl)
125 g kartoffelmel (ca. 1¾ dl)
375 g koldt smør
100 g finthakkede smuttede mandler
250 g sukker (ca. 3 dl)
1 æg

Hak vaniljestangen fint. Bland hvedemel og kartoffelmel sammen. Skær smørret i mindre stykker, og smuldr det i melet. Tilsæt vanilje, mandler og sukker. Saml dejen med ægget. Læg dejen i køleskab til næste dag. Dejen køres gennem en kødmaskine (lille stjerne). Skær stængerne i cirka 10 cm lange stykker, og form dem til kranse. Læg vaniljekransene på plader med bagepapir, og bag dem overst i ovnen i cirka 8 min. ved 200 grader.

med stor tryghed og ro, og hun holder af den gentagelse, som julen på mange måder er i en ellers hektisk hverdag med møder, rejser rundt i landet og preserende sager, som hun skal tage stilling til som politiker.

– Derfor er julen også virkelig dejlig. Man ved altid, hvad der skal ske. Vi spiser and, flæsksteg og medisterpølse hver eneste juleaften, og sådan er det bare. Det giver en ro, at man ikke skal opfinde, hvad der skal ske, forklarer fynboen, der i samtlige 37 år har holdt jul med familien på Thurø. Men alligevel er julen i år en ny følelse.

– Det her med at fejre jul med min datter for første gang, det føles meget særligt. Selvom hun er så lille, så giver det anledning til at tænke over, hvad jeg vil give videre af traditioner til hende, for jeg

har jo selv oplevet, hvor vigtige de er, siger hun og flytter dejen over på en bageplade, hvor Alberte former dem som kranse.

– På en eller anden måde har mine forældre formået at skabe nogle helt særlige traditioner, som jeg ikke kunne forestille mig ikke eksisterede, siger hun og nævner, hvordan hun og hendes familie i alle de barndomsår, hun kan huske, har spist risengrød med kanelsukker, smørklat og tilhørende nisseøl hver eneste tirsdag i december.

– Den tager jeg med mig videre. Jeg vil gerne give den ro og tryghed videre til min datter. Men jeg føler også, det er en stor opgave. For hvordan giver man den helt specielle følelse? Mine forældre har virkelig formået at gøre noget helt særligt der, siger hun og kigger på sin datter.

LIGEGYLDIGE ENKELTSAGER

Julen er et vigtigt afbræk for Trine Bramsen. Men i virkeligheden har det at få et barn også været et epokegørende pusterum for den fynske politiker.

– Da jeg var på barsel, stod jeg uden for debatter og dagsordener og havde pludselig lejlighed til at se politik på afstand. Jeg oplevede, hvordan partier både til højre og venstre for Socialdemokratiet skiftevis hidsede sig op over ting og enkeltpersoners udtalelser, som de mente var jordens undergang. Og der sad jeg så hjemme i sofaen og kunne bare se, at næste dag var det en ny ting, de hidsede sig op over, fortæller hun og fortsætter:

– Det har helt sikkert fået mig til at

indse, at nogle konflikter lever deres eget liv, og at ingen alligevel kan huske, hvad der skete for to uger siden. Det siger jo noget om, hvad der er vigtigt. Det har gjort mig i stand til at se klarere på, hvilke sager der er værd at gå ind i – og i særdeleshed hvilke der ikke er. Meget befriende i virkeligheden og absolut noget, der har gjort mig til en bedre politiker, siger hun.

BLOD PÅ TANDEN

Hun lader sig ikke mere rive med af sager, der er blevet opfundet for at skabe splid. Men det har på ingen måde givet hende mindre blod på tanden som politiker.

– Ved at være væk blev jeg bekræftet i, hvor fantastisk det er at være politiker. At det er fedt at være med til at skabe forandringer, fortæller hun og nævner, at det at komme i tæt kontakt med velfærdssystemet virkelig har givet indblik og motivation.

– Som gravid var jeg jo i direkte kontakt med systemet og kunne mærke på egen krop, hvilke konsekvenser nedskæringer har. Jeg var først til min første undersøgelse hos en jordemoder i uge 30 på grund af et presset sundhedssystem. Jeg oplevede, hvor hurtigt der skulle løbes på fødegangene, og værdien af at have en sundhedsplejerske, der kommer ud nogle dage efter fødslen og taler med en. Og nu er min datter lige startet i vuggestue. At være i så tæt og personlig kontakt med systemet har givet mig fornyet kraft til at kæmpe for alt det, jeg tror på politisk, siger Trine Bramsen. 🌸

VI GLÆDER OS TIL VALGET

Senest til foråret skal der være folketingsvalg i Danmark. Men allerede nu er der mange i partiet, der er i gang med at forberede sig. I denne serie besøger vi nogle af dem, der næsten ikke kan vente på, at det bliver alvor.

KANDIDATEN OG KREDSFORMANDEN

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

VERNER VIL FAKTISK GERNE

Verner Sand Kirk (tv.) har årelang erfaring med Christiansborg, men havde ikke set sig selv som politiker før mødet med Robert Nielsen.

61-årige Verner Sand Kirk har altid beskæftiget sig med politik. Men kun som embedsmand. Nu har socialdemokraterne i Sundbyvester fået ham på andre tanker.

Verner Sand Kirk blev ret overrasket, da han sidste år blev spurgt, om han kunne tænke sig at blive folketingskandidat for Socialdemokratiet i den københavnske Sundbyvester-kreds. Det var bestemt ikke en mulighed, den nu 61-årige direktør i Danske A-kasser havde regnet med – og først var han

VÆLGES

KREDSFORMANDEN

Dit bedste kampagneråd til Verner: Han skal tale tydeligt og klart om hele det fordelingspolitiske område og vise, at det er præcis dét, der er vigtigt for ham og det samfund, han kæmper for.

KANDIDATEN

Hvis Mette Frederiksen tilbyder dig en ministerpost, vil du være: Nu er det jo meget hypotetisk, men skulle det ske, vil jeg fortælle hende, at jeg interesserer mig bredt for alle områder – men at hun nok bør afholde sig fra at tildele mig posten som kirkeminister.

da også afvisende. Men kredsformand Robert Nielsen gav ham en måned til at overveje sit svar, og så kom Verner Sand Kirk på andre tanker. Blandt andet efter at han havde konsulteret sin gamle ven Ole Stavad og sin kone, Ella.

– Hun sagde, at hun hellere vil have mig i Folketinget end have mig siddende hjemme i sofaen som en gammel sur mand, der råber ad politikerne. Og så mindede hun mig om, at det jo ikke er en katastrofe, hvis jeg ikke bliver valgt. Og det har hun jo ret i, siger Verner Sand Kirk.

” Hjerter uden hjerne dur ikke. Men hjerne uden hjerte er endnu værre

Det ændrer dog ikke på, at han nu har forliget sig så meget med tanken, at han faktisk gerne vil vælges. Han har meddelt kredsen, at han er klar – og at han også er fit til at kravle i lygtepæle. Og nu håber han inderligt at vende tilbage til dét Christiansborg, som han i forvejen har et særdeles godt kendskab til. Han har været ledende embedsmand i Socialdemokratiet, han har været ledende embedsmand i Beskæftigelsesministeriet, og nu er det ham, der som a-kasselobbyist snapper efter regeringen. Senest i sagen om et nyt opholdskrav.

– Lovkvaliteten i Danmark glimrer ikke altid ved sin gennemtænkthed. Hvis jeg bliver valgt til Folketinget, kan jeg måske

bidrage til lidt bedre love, siger Verner Sand Kirk og får et anerkendende nik fra sin kredsformand.

– Verners faglige viden og indsigt er jo legendarisk. Jeg tror, vi har savnet en klog mand, griner Robert Nielsen, som aldrig havde talt med Verner Sand Kirk, før de mødtes til den indledende samtale.

VI ER ET KLASSEPARTI

Den 61-årige jyde – Verner Sand Kirk er fra Thyborøn, og det kan man stadig høre, selv om han har opholdt sig i hovedstaden i mere end 30 år – er dog ikke kun optaget af præcisionen i paragrafferne. Hans primære drivkraft er fordelingspolitikken i bred forstand, og han vil rasende gerne være med til at påvirke og løfte den dagsorden. Ideologisk og sagligt.

– Hjerter uden hjerne dur ikke. Men hjerne uden hjerte er endnu værre. I Socialdemokratiet har vi kompasset i orden, siger Verner Sand Kirk og fortsætter:

– I min verden er vi stadig et klasseparti. Socialdemokratiet er sat i verden for at hjælpe dem, der sidder bagerst i klassen. Det budskab formidler Mette Frederiksen stjernegodt, og det vil jeg gerne være med til at understøtte.

Sundbyvester-kredsen er – med formand Robert Niensens ord – lidt af en blandet butik. Geografisk omfavner den de nye og pænt dyre lejligheder i Ørestaden, de klassiske villakvarterer vest for Amagerbrogade, Urbanplanen med blandt andet Hørhaven fra regeringens ghettoliste og hele Islands Brygge-kvarteret.

– Og så bærer vi præg af, at vi tidligere var en christianshavnerforening, som af og til gjorde tingene på vores egen måde. Vi er ikke kendt for dør til dør-kampagner,

men når valgkampen er i gang, går vi på gaden og deltager i debattmøder, siger Robert Nielsen, som er sikker på, at vælgerne vil opleve kredsens nye kandidat som »virkelig indigneret«.

– Det er fint. Verner må gerne have kant og være skarp på alt det, han ved noget om og brænder for, siger Robert Nielsen og peger på den pjece, der ligger klar til at blive omdelt.

MERE SUBSTANS, MINDRE 1. MAJ

Formatet er lige så let, som indholdet er tungt. I hvert fald sammenlignet med den måde, mange andre serverer deres budskaber på i dag. I Verner Sand Kirks folder er teksterne i hvert fald længere end et opslag på Twitter. Han skriver om børn, ledige, fattige og hovedløs udflytning af arbejdspladser, og han præsenterer sig selv som en klassisk socialdemokrat, der ikke vil tilbage til gamle dage, men ønsker at bruge sin erfaring til at løse nutidens udfordringer.

– Jeg prøver at fortælle, at jeg virkelig interesserer mig bredt for politik og ikke kun er til dagpengeregler. Men pjecen viser selvfølgelig, at jeg er mere til substans end 1. maj, når jeg udtrykker mig, siger Verner Sand Kirk.

Og skulle det ikke være nok, har han et hemmeligt våben, som han afslører med den lune, der altid har kendetegnet ham:

– Nogle kvinder stiller op og håber, at de trækker kvindestemmer. Nogle kandidater med tyrkiske rødder stiller op og håber, at de kan trække stemmer fra deres landsmænd. Er du klar over, hvor mange jyder der bor i København? Hvis jeg får fat i dem, skal det nok gå, siger han – og trækker på smilebåndet. 🍷

METTES DANMARK

Hun har brugt en dag som sosu-praktikant i Glostrup, besøgt arbejderne på værftet i Faaborg og talt med børnene i legepatruljen på Humlum Skole i Struer.

I de tre år der er gået, siden Mette Frederiksen blev formand for Socialdemokratiet, har hun været vidt omkring. I alt er det blevet til flere end 300 besøg i hele Danmark, og hun har mødt danskerne, hvor de er. På

virksomhederne, i institutionerne og foreningerne, til festlige arrangementer. Fra Skagen i nord til Rødby i syd, fra Lemvig i vest til Rønne i øst. Og frem mod valget vil antallet af besøg kun vokse.

– Jeg er jo så meget ude, som jeg overhovedet kan komme, og nogle gange møder jeg 2.000 mennesker, og andre gange møder jeg 10. Jeg tror på, at hvis jeg skal være en god statsminister, så skal jeg være det for hele

landet. For de unge, de ældre, for dem på landet og dem i byerne. Så jeg forsøger at komme så mange forskellige steder som overhovedet muligt, og jeg tager noget med mig hvert eneste sted fra, siger Mette Frederiksen.

Vi var med, da hun gæstede et børnehus og en mandeklub. Og vi spurgte, hvad værterne egentlig får ud af at tage imod den socialdemokratiske partiformand.

kbl

HOLSTEBRO

Besøg på Maabjerg Energy Center
4. november 2015.

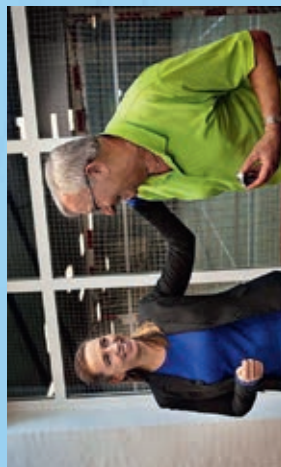
AALBORG

Aalborg Zoo dannede rammen om fejringen af Grønlands nationaldag, og Mette holdt tale. 21. juni 2018.

SKANDERBORG

Skanderborg Gymnasium. Oplæg for og debat med eleverne. 13. september 2018

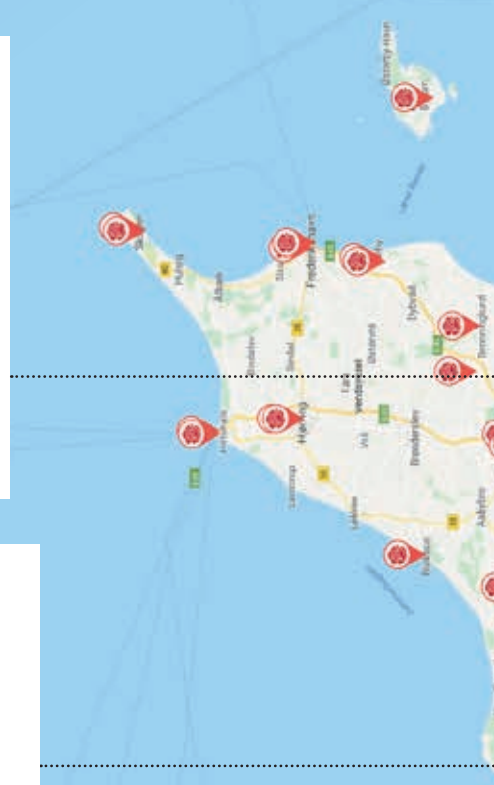
STRUER

Aktiv onsdag i Struer Energi Park.
8. november 2017.

FREDERIKSVÆRK

Møder børn og ansatte i Frederiksværk Børnehus. 11. oktober 2018.

Mette Frederiksen bruger også sine besøg på at hilse på lokale partifæller. Som her i Cirklen, hvor hun går foran Hvidovres borgmester Helle Adelborg ...

... og også får en sludder med kredsens folketingskandidat Maria Durhuus og hendes søn Victor, der går i institutionen.

»DET ER FEDT, HUN KOMMER PÅ BESØG«

Mette Frederiksen får altid noget med hjem fra sine mange besøg. Men hvad får værterne ud af at lægge hus til? Det spurgte vi om, da partiformanden hentede inspiration blandt børn i Hvidovre og pensionerede herrer i Sydhavnen.

AF KRISTIAN BANG LARSEN
FOTO: THOMAS SJØRUP

Det er en alvorfuld cirkel af kvinder, der taler sammen i børnehuset Cirklen i Hvidovre. Flere kommunale ledere på børneområdet, en folketingskandidat, en borgmester og Danmarks forhåbentlig kommende statsminister.

Men så brydes kredsen af to af Cirkkens børn, en dreng og en pige i børnehvealderen:

- Jeg hopper inde i midten, siger drengen og gør netop det. De små kroppe springer energisk rundt i kredsens midte.

- Hej, hej, hej, siger drengen.

Mette Frederiksen smiler til ham.

- Vi manglede også lige sådan nogle hoppebolde, siger hun.

VI VIL INSPIRERE METTE

Mette Frederiksen er en politiker, der er tryk i den virkelighed, der ligger uden for Christiansborgs mure. I sine lidt over tre år som formand for Socialdemokratiet har hun besøgt over 250 virksomheder, foreninger og institutioner.

Denne regnvåde oktober formiddag er hun i Hvidovre for at høre om forstadskommunens arbejde med en tidlig forebyggende indsats. Det handler om tidligt at identificere sårbare børn, så de kan hjælpes, inden problemerne vokser sig store.

I børnehuset Cirklen har man haft alle ansatte gennem et etårigt uddannelsesforløb,

så de bedre kan identificere og håndtere børn, der har det svært. Desuden arbejder psykologer, talepædagoger, tandlæger, familierådgivere, sundhedsplejersker og pædagoger tværfagligt med indsatsen.

Mette Frederiksen følger lyttende med rundt på gangene, mens lederne fortæller, og bryder en gang imellem ind med et spørgsmål.

– Hun er meget lyttende, men man mærker på hendes spørgsmål, at hun ved noget. For eksempel når hun spørger, hvorfor vi har så mange, der får sundhedspleje, når andre kommuner ligger lavere. Hun har styr på tal og procenter, siger Ellen Bonde, der er leder af sundhedsplejen i Hvidovre.

– Det er fedt, at hun kommer på besøg. Jeg synes, vi yder en kæmpe stor forebyggende indsats, og at vi har fundet nogle metoder til det, som ikke koster så meget, men giver stor effekt. Det tænker jeg, at rigtig mange andre kan lære af, så hvis Mette Frederiksen kan få inspiration fra os, er det super, siger Ellen Bonde.

BØRNE PÅ HVIDBORG

Næste stop er Hvidborg, en institution for børn og familier, der indeholder både et døgntilbud og et forebyggende familiebehandlingsstilbud. Her møder hun en 11-årig pige, som bor på institutionen i hverdagene, fordi hendes mor ikke kan tage ordentligt vare på hende og sørge for, at hun får mad og kommer i skole. Men hun har en god relation til sin mor, som hun bor hos hver weekend.

Personalet forklarer Mette Frederiksen, hvorfor pigen ikke er anbragt hos en plejefamilie, og hvordan opgaven i øvrigt tackles. Og fortællingen gør indtryk:

– Jeg tager noget med mig fra hvert eneste sted, fra personlige historier til principielle problemer, til, nok vigtigst af alt, hele tiden at se på politik udefra og ind i stedet for det modsatte. Og det er klart, at sådan en 11-årig pige – et anbragt barn, som ikke bliver anbragt – hun lever jo i mig nu, siger Mette Frederiksen.

MANDEKLUBBEN

Klokken halv to er stemningen anderledes munter, da partiformanden besøger Mandeklubben. Her, i en kælder under de almene ældreboliger i Tranehavegård i Københavns Sydhavn, mødes en gruppe mænd med arbejdslivet bag sig hver uge til kaffe og hygge.

I det rå, men hjemlige lokale, med

skilderier på væggene og tørkager på den rødtertede dug, går snakken livligt og løst. Æresgæsten er placeret for bordenden, og hun og de 10 ældre herrer kommer rundt om både høje huslejer, brintbiler, forloren hare og dyre tandlægeregninger. Det sidste lover statsministerkandidaten at kigge på.

– Det er hulens dyrt, så nu starter vi med at sige, at vi gerne vil gøre det gratis for dem, der har allerfærrest penge, og så må vi tage den derfra, siger Mette Frederiksen.

Glæden ved besøget er stor i Mandeklubben, men det er også arbejderklassevælgere af den gamle skole, der bebor de fleste af de 411 ældreboliger.

– Det er jo ikke Joachim B. Olsens venner, der bliver sendt herud, fortæller gråskæggede Jørgen Norholm Andersen tørt. Han er positivt overrasket over besøget.

– Det var meget bedre, end jeg havde troet. Hun satte sig jo ned og faldt godt til med drengene. Hun kom med nogle gode svar og prøvede ikke at rette det ind til noget, der passede hende, fortæller han.

Og for Mette Frederiksen er mødet med de ældre herrer i Mandeklubben vigtigt:

– Det er jo en flok solide folk, som jeg er sikker på har trukket en masse fra på arbejdsmarkedet og gjort deres for, at det her samfund er blevet så godt, som det er. Hvis du vil blive ved med at være en politiker, der har fødderne plantet i virkeligheden, så skal du være hér så meget som muligt, siger hun. 🍷

Mens Mette Frederiksen bruger sine besøg til at hente politisk inspiration, får værterne ofte et minde til scrapbogen.

Socialdemokraten inviterer en gæst til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

LARS LILHOLT I DEN RØDE STOL:

»JEG ER KUN EN SPILLEMAND«

Kald det ærlighed: Lars Lilholt betaler sin skat med glæde, er imod ulighed, roser sygehusene, er bekymret for centraliseringen og forarges over de enorme beløb, chefer får, når de har kørt en bank i sænk.

AF NIELS NØRGAARD · FOTO: THOMAS SJØRUP

Min ryg er smadret, så jeg skal lige hvile mig, inden jeg skal på scenen.

Lars Lilholt er efterhånden blevet 65 år, smiler skævt, trækker på skulderen og støtter lænden med højre hånd. Den folkekære musiker, sangskriver og historiefortæller har turneret Danmark rundt i 45 år i træk. Han har solgt to en halv million plader og cd'er, men har ikke tal på, hvor mange hundrede koncerter han har givet.

I virkeligheden kunne Lars Lilholt med god samvittighed trække sig tilbage og gå på pension – i stedet for at hvile sin diskusprolapsplagede ryg, her en times tid før han skal på scenen i Ringsted Kongrescenter.

– Men det er ikke slut endnu. Jeg har lige ringet til kommunen og sagt, at folkepensionen, det venter vi lige lidt med, siger Lars Lilholt og fortsætter:

– Jeg synes, man skal arbejde og betale sin skat, når man kan. Jeg betaler faktisk gerne mere i skat, for jeg synes, at vi får så meget igen for den skat, vi betaler. Jeg er ikke politiker og bliver det heller aldrig. Jeg er kun en spillemand. Jeg kommer, når folk ringer – og når de vil betale for det, noterer Lars Lilholt, som alligevel har sine stærke meninger om samfundet.

– For første gang i mit liv har jeg været syg, indlagt og opereret – endda to gange.

Først fordi jeg havde tre diskusprolaps og var lam i det ene ben. Og så fordi jeg fik for meget smertestillende medicin, mens jeg gik rundt med smerter i ryggen. Det fik jeg nyresten af. Jeg skal lige love for, at det gør pisseondt at have nyresten.

ULIGHED ER NOGET SKIDT

Trods smertehelvede og to operationer husker Lars Lilholt også de dramatiske måneder for noget godt.

” Jeg bliver pissesur, når jeg hører om skattesvindel

– Vi har et fremragende sundhedsvæsen. Da jeg blev opereret for nyresten, foregik det på samleband inde på Skejby i Aarhus. Men folk var rare og søde, og der er kun godt at sige om dem.

– Jeg mener, det er noget pjat, når folk ikke vil betale deres skat, og jeg bliver pissesur, når jeg hører om skattesvindel. Milliarder er forsvundet ud af landet. Det er rystende, og jeg kan ikke forstå, at det kan ske. Det er lige før, jeg synes, at man burde nationalisere bankvæsenet, lyder det fra spillemanden.

– Vi kunne jo få tre supersygehuse for de penge, som er forsvundet ud af landet på grund af skattesvindel. Men når Anders Fogh fyrede 50 procent af dem, som arbejdede inden for skattevæsenet, er det klart, at det bliver svært at foretage en ordentlig kontrol.

Musikeren ryster på hovedet over, at skatteministre på stribe har sparet på SKAT, og mens han drikker sin sorte kaffe, forstår man, at han forarges over den stigende ulighed.

– Ulighed er noget skidt. Som en helt almindelig mand, der har arbejdet lige siden gymnasiet, bliver jeg forarget over at se, at nogen kan køre en bank i årevis og så som topchef få tocifrede millionbeløb i fratrædelse, når man må gå, fordi der er foregået noget kriminelt.

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Der er alt for stor forskel på de løn-

KØBENHAVN H

En hjemløs samler flasker mellem glade skolebørn
romatiggeren er jaget væk
Pas på jeres tasker, der er observeret lommetyve
ved regionalen op til Humlebæk
På trappen ud mod Tivoli er en drukken fest i gang
og der er rynkede bryn fra taxakøen
Under loftet hilser TV 2 god morgen
over Storebælt og Østersøen
Kun de fattige – går rundt herinde
uden at sku nogen steder hen – aldrig nogensinde

FRA LARS LILHOLTS SENESTE ALBUM,
»DRØMMEFANGER«

ninger, som den slags mennesker får, og så de lønninger, vi almindelige mennesker får.

FOLKEAKTIER REDDEDE BRUGSEN

Selv bor Lars Liholt i landsbyen Gammel Rye i det midtjyske. Han er bekymret over den centralisering, som hænger Danmark. Han har selv oplevet, hvordan borgerne i Gammel Rye måtte købe folkeaktier for at redde den lokale brugs. At der stadigvæk er en dagligvarebutik i hans by, er en kæmpegevinst.

– Gammel Rye var ved at dreje nøglen om. Hvis Brugsen i vores by var lukket dengang, ville det være starten på, at hele vores lille samfund begyndte at falde fra hinanden. Det næste ville måske være, at busruten lukkede og derefter folkeskolen.

Det var derfor, jeg skrev sangen
»Sammenholdet er forbi«.

Nogle siger, at det er en naturlov, at centraliseringen kommer. Men det er det ikke – centraliseringen er noget, vi mennesker har besluttet.

Som omrejsende spillemand i flere årtier har han været vidne til udvandringen fra land til by.

– Det er deprimerende at se så mange faldefærdige og ubeboede huse. Det var små samfund, som fungerede, dengang jeg var en helt ung mand og begyndte at spille. Når vi kørte rundt i landet i gamle dage, var der en købmand, en bager og alt muligt andet i enhver lille landsby. Der var liv.

JEG STEMTE TIT PÅ AUKEN

I løbet af sin lange karriere er Lars Liholt ofte blevet spurgt om, hvor han føler sig politisk hjemme. Men ingen har fået et klart svar.

– Jeg har for længe siden sagt til mig selv, at jeg ikke gider buse ud med, hvor

” Jeg har lige ringet til kommunen og sagt, at folkepensionen, det venter vi lige lidt med

jeg står politisk. Jeg spiller for alle mennesker. Hvad jeg stemmer, ser jeg som en privat sag, siger Lars Liholt, men pointerer, at han politisk »har bevæget sig fra den yderste venstrefløj ind mod midten«.

– Men der var mange år, hvor jeg stemte på Svend Auken. Ham kunne jeg godt lide. Dengang var det meget på grund af miljøpolitikken. Auken var med til at sørge for, at vi fik Skjern Å til at bugte sig, så der kunne komme laks i åen igen. Det var en følelse, jeg havde dengang. Så har det svinget lidt med, hvem jeg stemmer på. Men jeg har stemt hver gang, understreger Lars Liholt. 🌟

LARS LILHOLT

- 65 år
- Sanger, violinist, guitarist, komponist, tekstforfatter
- Skrev sin første sang i 1969
- Har blandt andet været med i Spillemandene fra Himmerland, Kræn Bysted, Dalton og Lars Liholt Band
- Har udgivet 27 album
- Største hit: »Kald det kærlighed« fra lp'en »Portland« (1986).

STOP DE GRÅDIGE OG GRISKE

AF JEPPE KOFOD, MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET (S, GRUPPEFORMAND)

Snart er det ved at være jul. Og før man har set sig om, er det såmænd også nytår. Alt i alt en passende tid at gøre status og kigge lidt frem.

Hvad betyder vores EU-medlemskab egentlig? Lad os kigge lidt på tallene:

Eksempelvis har en LO-familie med egen bolig cirka 65.000 kr. mere om året, end den ville have uden EU's indre marked. Og en enlig LO-arbejder i lejebolig har cirka 20.000 kr. mere at gøre godt med. Alt i alt er omkring 578.000 danske arbejdspladser knyttet til eksporten til det indre marked.

Vores EU-samarbejde er altså beviseligt en vækst-, stabilitets- og jobmotor.

Men – for der er et »men«: På mange områder har markedskræfterne og konkurrencehensyn fået alt for frit løb de seneste år. Det må og skal laves om.

DE FILIPPINSKE CHAUFFØRER

Social dumping er et kæmpe problem. Det er et symptom på en utøjlet globalisering. Resultatet af at årtiers blå flertal i EU har ladet markedet agere herre i stedet for tjener.

Den forfærdelige sag med de filippinske chauffører i Padborg viste de enorme menneskelige omkostninger, de liberales politik har medført.

Det er beskæmmende at tænke sig,

at de stakkels mennesker har efterladt egen familie hjemme og er fløjet halvvejs rundt om jorden for at transportere vores julegaver fra land til land i Europa til en løn, man hverken kan leve eller dø af.

” Samlet set har griske bagmænd stjålet mindst 410 mia. kroner fra Europas statskasser

Samtidig udkonkurreres hæderlige vognmænd med orden i både løn og arbejdsvilkår, og danske chauffører presses ud af løntrykkeri, mens næste generation måske aldrig får chancen for at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er en skændsel. Det skal stoppes.

Den socialdemokratiske bevægelse er grundlagt på princippet om, at alle har ret til et arbejde, der er til at leve med, en løn, der er til at leve af, og tid til det fritids- og familieliv, som vi lever for. Det hverken vil eller må vi glemme.

I den 189 mand store socialdemokrati-

Sagen med de filippinske chauffører, der arbejdede for ned mod 15 kr. i timen og blev indkvarteret i slum, viste de enorme menneskelige omkostninger, de liberales politik har medført.

Foto: Privat/Fagbladet 3F

VI NARRES PÅ NETTET

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)

Om lidt er det jul, og det store gaveræs er så småt i gang igen. Nogle af jer planlægger måske også at tage på juleferie i eller uden for Danmark.

For mange er det blevet naturligt, at uanset om vi er på udkig efter gaver, flybilletter eller overnatningssteder, så starter vi med at søge efter det på nettet. I den travle hverdag er nethandel blevet en rutine. Sidste år viste en undersøgelse fra Danske Erhverv, at to ud af tre forventede at købe mindst en julegave online. Det er dejligt, at vi kan slippe for at stå i kø ved kassen, og fra sofaen kan vi søge efter den helt rigtige cykel til barnet og samtidig sammenligne priser hos forskellige forhandlere.

Men som det er i dag, så kræver det mere end blot en simpel søgning at finde den bedste pris. Den bedste pris finder vi måske kun ganske få gange.

For mens markedet for prisportaler og prissammenligningssider er eksploderet, har vi snorksovet. I dag er det sådan, at nogle få store prisportaler styrer størstedelen af markedet. Og det er hverken til gavn for os som forbrugere eller for de virksomheder, der bruger portalerne.

Det sidste halve år har min største politiske opgave i Europa-Parlamentet været at få bedre styr på prisportalerne. Som hele Europa-Parlamentets ordfører har det været mit ansvar at sammensætte en seriøs lovgivning, som jeg kan samle flertal for.

Loven handler om at skabe gennemsigtighed på platformene – for forbrugerne, men i første omgang særligt for de virksomheder, der bruger portalerne til at sælge deres varer. Når virksomheder bruger sider som Google, Amazon, Hotels.com og så videre, så gør de det nemlig ofte i blinde. De ved ikke, hvordan eller hvorfor deres produkter bliver rangeret, som de gør.

ske gruppe i EU-Parlamentet har vi lagt en kampplan. Og som vicepræsident for gruppen har jeg insisteret på, at S&D-gruppen skal slås for en solidaritetspagt for Europa og et opgør med social dumping.

OPGØR MED BANKHAJERNE

En af efterårets helt store sager har været udbytteskandalen. Eller »CumEx-Files«, som den kaldes i EU-sprog.

Samlet set har griske bagmænd stjålet mindst 410 mia. kroner fra Europas statskasser. Penge, som helt almindelige, lovlige borgere havde betalt ind i skat. Og penge, som via skuffeselskaber, falske pensionsfonde og multinationale banker nu er havnet i blandt andet Schweiz og Dubai.

Jeg har taget sagen op i EU-Parlamentet, og efter nytår skal det særlige skattesnydsudvalg stemme om min slutbetænkning på vegne af udvalget. Her vil jeg blandt andet foreslå en række konkrete tiltag til, hvordan EU-landene kan blive bedre til at opdage, stoppe og retsforfølge bankhajer som dem, der stjål næsten 13 mia. kroner fra de danske skatteborgere.

Om nogle dage går EU-Parlamentet på juleferie. Men julefreden kommer til at vente lidt for mig i år. Jeg skal nemlig bruge dagene på at gennemlæse ændringsforslag til slutbetænkningen. Der bliver nok et par hundrede stykker. Mindst.

Jeppe Kofod er også vicepræsident for parlamentets socialdemokratiske gruppe, S&D. 🌸

VI MENER DET ALVORLIGT

Men vi skal også have sat en stopper for de giganter, som misbruger deres position. I dag har platformene en masse data og dermed unik viden om, hvilke produkter der sælger godt og til hvilke målgrupper. Den viden bruger for eksempel Amazon til at lave sine egne produkter, og dermed kan den udkonkurrere de virksomheder, der har brugt Amazon som platform.

” Den bedste pris finder vi måske kun ganske få gange

Og vi mener det alvorligt. Det viser eksemplet med Google. Sidste år fik Google en bøde på 18 milliarder kroner for at have misbrugt sin position ved at favorisere egne produkter, når vi forbrugere anvender søgemaskinen. Derved kom andre reelle sider til sammenligning af priser langt ned i søgeresultaterne.

Siden har Google ændret metode og i stedet givet annoncerabat til marketingbureauer, der oprettede prisportaler, som så får de gode placeringer i søgeresultaterne. Men de prisportaler søger kun blandt få forhandlere og har alene det formål at få de andre prisportaler langt ned i søgeresultatet.

Når vi gør noget nu, så håber jeg, at vi forhindrer, at en masse danske nethandelsvirksomheder med tiden må lukke. Vi forhindrer, at udbuddet til forbrugerne falder. Samtidig undgår vi, at de store platforme reelt kan få monopol på specifikke produkter og i sidste ende os – kunderne. Dermed er den nye lovgivning også til forbrugernes fordel.

Jeg når desværre ikke at hjælpe jer i dette års gaveræs. Men den nye lovgivning skulle meget gerne falde på plads inden valget til Europa-Parlamentet 26. maj næste år. 🌸

MANDEN MED HJERTESAGEN

Ole Christensen havde besluttet at stoppe i politik før en defekt hjerteklap fornylig var ved at koste ham livet. Vi har mødt isenkræmmeren fra Brovst, der er taknemmelig for sin tid i EU.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: MICHAEL BO RASMUSSEN

For ni måneder siden blev han lagt i kunstig koma. Der var gået hul på en defekt hjerteklap, blodet sivede ud i hele kroppen, og alle organer blev ramt af betændelse. I 12 dage kæmpede lægerne for hans liv. Eller som Ole Christensen selv formulerer det:

– Jamen for fanden. Jeg var jo ved at dø. Det er der ingen tvivl om. Og jeg kunne ingen ting, da jeg vågnede. Ingen ting. Det var som at starte forfra.

Men han kom sig. Efter tre måneders sygemelding vendte han tilbage til Europa-Parlamentet, hvor han nu – lige så fit som før sygdommen – gør klar til at tage hul på de sidste seks måneder som folkevalgt. Når vi 26. maj vælger et nyt parlament, genopstiller isenkræmmeren fra Brovst nemlig ikke. Efter 30 år i politik – de seneste 15 i Bruxelles – havde han taget den beslutning, før han blev sendt til tælling.

– Jeg kunne sikkert godt tage en periode mere. Den nye hjerteklap påvirker jo ikke min hverdag; jeg skal bare huske at tage min blodfortyndende medicin, så jeg undgår blodpropper. Men jeg fylder 64 år inden valget, og jeg synes nok, at

– Jeg har ingen planer for, hvad jeg skal lave efter valget. Men jeg vil gerne blive ved med at forfølge historien om EU på en eller anden måde, siger Ole Christensen.

jeg har aftjent min værnepligt, siger Ole Christensen og fortsætter:

– Og så synes jeg måske nok også, at den interesse, der er for EU-politikken i Danmark – set over en bred kam – er for svag. Det er, som om vi stadigvæk skal forklare EU helt fra bunden af. Det er, som om det, der foregår i Bruxelles, på en måde ligger på skuldrene af dem, der er valgt ind.

Det hører vi tit fra jer, der arbejder i parlamentet?

– Ja, men det er også rigtigt. Pressen fokuserer som regel på de bonede gulve og topmøderne og den slags. Der er meget lidt opmærksomhed på det rugbrødsarbejde, som de 751 parlamentarikere laver. Jeg har ikke brug for, at folk skal komme og klappe os på ryggen, men jeg savner en større forståelse af den betydning, det arbejde faktisk har.

Ole Christensens eget bidrag til det rugbrødsarbejde har i høj grad koncentreret sig om beskæftigelse og fiskeri. De to områder er blevet hans hjertesager, som han har arbejdet med, stort set lige siden han blev valgt i 2004.

Således burde alle polske, bulgarske og rumænske langturschauffører – for slet ikke at tale om deres danske kolleger og de hæderligste blandt vognmændene – have et indrammet foto af Ole Christensen hængende i kabinen som tak for hans indsats for ordnede løn- og arbejdsforhold på landevejene. Og fiskerisektoren burde prise ham for hans kamp for mindre snærende regler.

– Når det gælder arbejdsmarkedet, har jeg forsøgt at sætte fokus på nogle helt konkrete ting og påvirke noget lovgivning, så vi for eksempel beskytter den danske model, fleksibiliteten, retten til at strejke og alle de ting, man ikke kender så meget til i de andre lande. Og i forhold til fiskeriet har jeg

beskæftiget mig med den mildt sagt toltalt vanvittige regulering, der kendetegner den sektor, noterer Ole Christensen.

Hvad er det for et EU, du forlader?

– Det er et meget udfordret EU. I flere lande er befolkningen træt af de etablerede partier, og de lande, der er blevet så nationalistiske og egoistiske, vil ikke længere være med i den solidaritet, der plejer at være i Europa. De vil ikke sidde med ved det bord, hvor man diskuterer fælles løsninger, når det for eksempel gælder flygtninge og migration. Efter min opfattelse kan den slags kun løses ét sted, og det er i EU.

” Det er, som om vi stadigvæk skal forklare EU helt fra bunden af

Er du bange for, hvad der vil ske?

– Nej, det er måske et stort ord, men jeg frygter ... Jo, jeg er sgu også lidt bange for det. Hvis vi ikke åbent diskuterer de forhold – blandt helt almindelige mennesker og blandt politikere – er der en risiko for, at det eskalerer. Generelt har jeg den holdning, at ting, der ikke bliver talt positivt om, betyder, at flere fanges af den negative og skeptiske tilgang. Vi skal tale åbent om de udfordringer, der er – og finde løsninger.

Hvad kommer du til at savne?

– Jeg kommer jo til at savne det at arbejde med politik og også de kontakter, jeg har. Jeg er meget taknemmelig for, at jeg får lov til at prøve det her. For det har været en af de bedste perioder i mit liv.

Også bedre end de fire år som borgmester i Brovst?

– Ja, meget. Jeg er glad for, at jeg blev væltet dengang og kun sad i en periode.

I EN ANDEN VERDEN

I de 12 dage, Ole Christensen lå i koma i foråret, havde han – i sagens natur – ingen kontakt med omverdenen. Han var overladt til sin egen drømmeverden, som han stadig kan genkalde med det væld af detaljer, der fyldte den:

– Jeg var i Afrika hver dag for at slå og hjælpe nogen med at komme over grænsen. Jeg sloges også med slanger og alt muligt.

– Samtidig deltog jeg også i alle mulige valg, og hver dag tog jeg turen hjem til Danmark, når jeg altså ikke var indlagt på et hospital i Tyskland, hvor der hele tiden var folk, der ville tale med mig, men det kunne jeg ikke, og det irriterede mig sat'me.

– Da jeg vågnede, spurgte jeg efter tre læger, der havde behandlet mig. Jeg kunne deres navne, men de fandtes ikke. Kun i min fantasiverden, siger Ole Christensen og afviser med latter, at det var en bedre verden.

– Nej, det var bare meget surrealistisk. Meget vildt. Det kan jeg godt love.

Hvis det ikke var sket, havde Frank Jensen jo ikke spurgt mig, om jeg kunne tænke mig at stille op til europaparlamentsvalget.

Men før du stopper, er der lige et par opgaver, der skal løses?

– Ja, vi har stadigvæk en stor lovgivning på hele transportområdet, der har stået i stampe, fordi spørgsmålet har delt parlamentet i øst og vest. De østeuropæiske lande synes, de skal have lov til at konkurrere på dårlige lønvilkår, der selvfølgelig er med til at afskedige chauffører i Danmark. Og der håber jeg godt nok, at vi kommer et stykke længere.

– Og inden for fiskeriet vil jeg bruge de sidste måneder på at kigge på nye regler, som skal sikre bæredygtigt fiskeri. Men de er faktisk svære at håndtere. Det kunne være fint at lande et resultat, som gør det lidt lettere for fiskerne, uden at det går ud over miljøet ... 🐟

26. maj er der valg til Europa-Parlamentet – og nedtællingen er allerede i fuld gang. Også her i bladet. I seneste nummer mødte vi Jeppe Kofod og Christel Schaldemose, som allerede sidder i parlamentet, og begge genopstiller. Her hilser vi på 49-årige Morten Klessen fra Biersted, nummer fem på listen og spidskandidat i Region Nordjylland.

HVEM HVORFOR HVAD

HVEM ER DU?

Ud over at være far til fire, sportschef i AaB's pige- og kvindeafdeling, medlem af kommunalbestyrelsen i Jammerbugt Kommune, formand for beskæftigelsesudvalget og medlem af børne- og ungeudvalget, så er jeg uddannet brandmand på Flyvestation Aalborg, befalingsmand og læreruddannet.

I perioden 1988-1996 arbejdede jeg på Flyvestation Aalborg først som brandmand og senere med at uddanne rekrutter i nærluftforsvar. I 1996 skiftede jeg spor, da jeg gik i gang med en hf-uddannelse og fortsatte på seminariet, og for 16 år siden fik jeg så mit første job som lærer. Det søgte jeg fra en internet-café, mens min kone og jeg rejste rundt i Australien sammen med vores to ældste børn. Som lærer har jeg altid arbejdet med udsatte børn – først i en heldags-skole, så i PPR og siden i et kommunalt tilbud, jeg selv var med til at starte.

I 2010 fik jeg konstateret modernærkekraft, men efter en hård tid med operationer og kontrol blev jeg erklæret rask. Desværre viste det sig efter knap fem år, at det var vendt tilbage, heldigvis skulle der kun en enkelt operation til for at fjerne kræften. Efter den omgang benyttede jeg endnu en gang lejligheden til at skifte spor og vendte tilbage til fodbolden, hvor jeg tidligere var aktiv. Og nå ja, er gift med Susanne, der er skoleleder – og som jeg mødte på sportshøjskolen i Aalborg.

HVORFOR STILLER DU OP?

Jeg har siddet i kommunalbestyrelsen i Jammerbugt Kommune siden 2005 og vil rigtig gerne prøve mine politiske evner af i en international kontekst, som man må sige Europa-Parlamentet er. Det er lidt af en drøm at komme ned til den europæiske kampplads og kæmpe for de socialdemokratiske værdier. Jeg er god til at skabe politiske relationer og følgeskaber, og jeg tror, det er noget af det, Europa virkelig har brug for.

LISTE A

På kongressen blev pladserne på den socialdemokratiske liste fordelt. Den ser således ud:

1. Jeppe Kofod – spidskandidat
2. Christel Schaldemose
3. Niels Fuglsang
4. Marianne Vind
5. Morten Klessen
6. Jakob Thiemann
7. Mette Poulsen
8. Lasse Holm Grønning
9. Anders Baun Sørensen

Læs mere om de ni på www.socialdemokratiet.dk

HVAD VIL DU GERNE FORANDRE?

Hele verden – simpelthen. Vel vidende at det er en vision, der kan blive svær omend ikke umulig. Så jeg starter med at gå til valg på, at FN's 17 verdensmål skal tænkes ind i alt, hvad vi foretager os.

Kommunalt, regionalt, nationalt og internationalt. Klimaet og miljøet kræver handling nu, hvis vores næste generationer skal kunne leve et liv, som vi kender det. Men jeg er nordjysk spidskandidat, så derfor anskuer jeg også de nordjyske udfordringer i en europæisk kontekst.

mob

12 DANMARKSMÅL FOR EN NY REGERING

DSU's nye kampagne turnerer med en vision for et bedre Danmark i år 2030.

AF FREDERIK VAD NIELSEN, FORBUNDSFORMAND, DSU

På Socialdemokratiets kongres i september fremlagde DSU udspillet »12 danmarksmål for en ny regering«. Det markerede samtidig begyndelsen på en danmarksturné, og siden kongressen har DSU besøgt ungdomsuddannelser i hele landet for at få mobiliseret en masse unge til kampen for de 12 danmarksmål.

Her har eleverne fået mulighed for at vælge det danmarksmål, de finder vigtigst, bidrage til udviklingen af den politik, der skal bruges i kampen for at opfylde målene, og meget mere. Med kampagnen har DSU startet en seriøs politisk samtale med unge om den verden, som vores generation kommer til at overtage om få år.

ENORME OMVÆLTNINGER

De 12 danmarksmål er ikke blot (endnu) et kulørt kampagneindslag fra DSU's side. Det er en forpligtende og langsigtet vision, som vi vil bruge de kommende år på at udbygge med endnu flere konkrete politiske forslag.

Vores generation kommer til at opleve enorme omvæltninger i de kommende år. Klimakrisen har aldrig været større, automatiseringen tager fart, arbejdsmarkedet bliver mere skrøbeligt, uddannelsessystemet er pivskævt, og rekordmange unge dør med stress, angst og depression.

Alt det kalder på, at vores generation tager ansvaret på sig og formulerer et sammenhængende bud på, hvordan vi kan skabe et mere frit, mere lige og mere socialt retfærdigt Danmark.

VIL GØRE EN FORSKEL

Danmarksmålene vil også udgøre DSU's politiske fundament, når vi kommer til at presse en ny socialdemokratisk regering til at have endnu større ambitioner for Danmarks fremtid. DSU rider ikke med på populistiske mediehistorier om håndtryk, burkaforbud eller politisk forbrug. Vi vil altid insistere på at have øje på de rigtige samfundsudfordringer og forsøge at få Socialdemokratiet til at levere på danmarksmålene. Det vil nemlig gøre en forskel i den rigtige verden for vores generation.

Med »12 danmarksmål for en ny regering« har DSU udstukket en klar kurs og forsøgt at engagere Danmarks ungdom i ét stort fælles drømmeverksted om fremtiden. Vi vil kæmpe, alt hvad vi kan, for at danmarksmålene får indflydelse på den politiske udvikling i de kommende år.

Forandringens vinde blæser – og DSU er klar til at gribe indflydelsen. 🌻

På kongressen kom delegerede og gæster forbi DSU's stand og markerede starten på den nye kampagne.

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støttemedlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidig DSU's medlemsblad DSU'eren.

Du kan blive (støtte) medlem på:
www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind.

Et Danmark, hvor vi er mere rige, lige og trygge

Det går godt for dansk økonomi. Men går det også godt for danskerne?

Uligheden stiger. Det er langt fra alle, som mærker opsvinget. Og der er udsigt til forringelser af velfærden i de kommende år.

Der er på tide, at vi træffer et valg i Danmark. Et valg om, at de gode tider skal komme alle til gavn – ikke kun de få. Alle skal med. Job til alle. Uddannelse til alle. Velfærd af høj kvalitet.

Lad os stoppe den stigende ulighed.

Lad os skabe mere tryghed, et stærkere sikkerhedsnet og bedre muligheder for at trække sig tilbage, hvis man er nedslidt.

Lad os investere i hinanden, i arbejdsmiljø og uddannelse.

Om lidt er der valg. Jeg vil anbefale danskerne at stemme på et parti eller en kandidat, som vil arbejde for lønmodtagernes dagsorden.

For et Danmark, hvor vi er mere rige, lige og trygge.

Lizette Risgaard

Landsorganisationen
i Danmark

Har du spørgsmål til næste udgave af Dan Jørgensens historiske brevkasse, skriver du til partihistorien@socialdemokratiet.dk inden 20. januar.

JØRGENSENS HISTORISKE HJØRNE

KÆRE DAN

Jeg er meget interesseret i Anker Jørgensens historie. Jeg ved, han var aktiv under besættelsen. Hvad var hans præcise rolle under krigen?

Venlig hilsen

Sebastian Faber, Nyborg

KÆRE SEBASTIAN

Anker Jørgensen var en beskeden mand, og han talte kun lidt om sine bedrifter under besættelsen. Derfor er der heller ikke nedfældet meget om hans rolle. Men noget ved vi dog.

Sikkert er det, at Anker var soldat ved gardehusarerne i Næstved, da tyskerne tog magten over kasernen. Det kom til kampe, hvor cirka 30 tyskere og seks danskere blev dræbt, inden Anker af sin overordnede, kaptajnløjtnant Jespersen, fik besked på at binde et hvidt lagen på et kosterkaft og signalere til tyskerne, at man overgav sig.

Bagefter sad Anker sammen med flere af sine kammerater seks uger som »krigsfange« i et tørrerum, inden han blev frigivet. Det lykkedes ham at smugle en pistol med sig, som han havde gemt i en roemark tæt på kasernen. En handling, han selv senere kaldte både »dumdristig og risikabel«.

Herefter gik Anker ind i modstandsbevægelsen. Her blev han – som bare 21-årig – leder af en lille gruppe, der primært havde til opgave at opsamle våben, når de britiske flyvere fra Royal Air Force kastede dem ned over Danmark.

Engang da gruppen skulle flytte nogle kasser med våben fra et sted til et andet, kom Anker gående med en stor kasse – og var så optaget af at bære den tunge byrde, at han slet ikke så en tysk soldat, der kom lige imod ham.

– Jeg var lige ved at vælte en tysker, der kom med en æske lagkager, men i sidste øjeblik undgik jeg at vælte ham og hans kager. Jeg sagde højt og tydeligt »entschuldigung«, har Anker fortalt.

Mindre morsomt var det, da Anker var nødsaget til at trække en pistol mod landsmænd, da hans gruppe ville stjæle et vigtigt kartotek over danske værnemagere, som fandtes i det daværende handelsministerium. Listen blev efter krigen brugt i retsopgøret mod de personer og firmaer, der udførte arbejde for værnemagten.

Efter krigen var Anker med til at anholde stikkere og værnemagere og fragte dem til domhuset på Gammeltorv. Ligesom han stod vagt på Rådhuspladsen, da selve Danmarks befrier, feltmarskal Montgomery, blev hyldet dér.

KÆRE DAN

Svend Auken var kendt for at sige sjove og humoristiske ting. Kan du komme med et par citater?

Venlig hilsen

Anders Kronborg, Esbjerg

KÆRE ANDERS

Det kan du tro. Svend sagde ofte:

»Selvros er den eneste anerkendelse, vi mennesker kan være sikre på«, inden han kastede sig ud i en længere redegørelse for alle de gode ting, (han og) Socialdemokratiet havde gjort.

Svend er også fadder til ordene: »At holde Det Radikale Venstre fast på et standpunkt er ikke sværere end at sømme budding til en væg«. Og om samme parti: »Vi har i Socialdemokratiets hovedbestyrelse besluttet, at vi godt kan lide de radikale – men vi vil ikke offentliggøre stemmetallene«.

Der er mange flere, men pladsen her tillader kun en enkelt mere: »Det er svært at bevare jordforbindelsen, når man ligger vandret i luften«.

Anker har ikke gjort meget væsen af sin modige indsats under krigen. Og Svend Auken havde aldrig langt til en kæk bemærkning. September 1987. (Bo Svane/Polfoto)

LEJERNES TALERØR

Telefonerne står sjældent stille hos Lejernes LO i Hovedstaden. – Der er brug for LLO mere end nogen sinde før, siger direktøren.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: JAN SOMMER

Merete Sørensen bor i en 3½-værelses stor lejlighed på Frederiksberg og er i tvivl om, hvorvidt den huslejestigning, hun har modtaget, kan passe. Nu sidder hun i venteværelset hos LLO Hovedstaden og er spændt på at finde ud af, hvad der er op og ned.

– Der er simpelthen nogle beregninger ved den her huslejestigning, som jeg ikke forstår. Jeg har boet i min lejlighed i mere end 20 år og har ikke lyst til at flytte derfra, siger Merete Sørensen, 67 år og pensioneret møbelhandler.

Hun har været medlem af LLO i 10 år. Hun meldte sig ind, da hun dengang fik en voldsom huslejestigning og betalte en meget høj leje. Sammen med LLO kørte hun en sag, men hun valgte at frafalde den, da udlejer truede med at sælge

ejendommen, hvis ikke hun droppede den. Efter et vist pres fra andre lejere i foreningen valgte hun dengang at stoppe sagen.

– Nu har vi fået ny administrator og ny huslejestigning, og jeg er selvfølgelig kritisk over for nye beregninger, jeg ikke helt kan gennemskue, siger Merete Sørensen.

Derfor er den 67-årige lejer kommet på besøg hos LLO Hovedstaden igen.

– Merete Sørensen, er det dig? spørger en imødekomende rådgiver og giver den tidligere møbelhandler hånden. De sætter sig ind i et lokale og kigger Merete Sørensens medbragte papirer igennem.

MASSIVT PRES I KØBENHAVN

Der lyder en summen på Vester Voldgade 9 i København K, hvor LLO Hovedstaden

– Det er en kæmpe gave at være med til at gøre en forskel for de her lejere, som mange gange kommer lidt fortvivlede ind, siger Dina Herzalla, konsulent i LLO.

holder til. Ud af landets 50.300 medlemmer (husstande) hører de 33.000 (husstande) under københavnerafdelingen – og her hjælper 25 medarbejdere fortvivlede lejere og boligforeninger med råd og vejledning om alt fra ind- og udflytning til at indgå forlig eller føre sager, hvis der opstår konflikter med en udlejer.

Der er tryk på telefonerne i LLO Hovedstaden. Lau Birkkjær Madsen (th.) er rådgiver i LLO Hovedstaden og taler dagligt med masser af lejere. – For tiden får vi mange opkald vedrørende skimmelsvamp. Det er et stort problem i lejeboligerne, siger han.

– Vi tager os af lejernes konkrete problemer, men vi er også en juridisk-politisk organisation, der får sat en dagsorden og ændret lovgivningen, siger Claus Højte, direktør i LLO Hovedstaden.

derefter indføre betragtelig huslejestigning, siger Claus Højte og fortsætter:

– Vores store opgave ligger derfor i at bevare reguleringen af huslejen i den private udlejningssektor. En regulering, der modvirker udnyttelse og spekulation i boligmarkedet i de store byer.

GODT AT STØTTE SIG TIL LLO

Det er 25 minutter siden, Merete Sørensen gik med en LLO-rådgiver ind i et lokale for at få kigget sine papirer igen. Nu kommer hun ud igen.

– Vi fandt ud af, at beregningerne var rigtige, og at min huslejestigning er helt efter bogen. Det er jeg tilfreds med. Det vigtigste for mig er faktisk, at jeg kan have tillid til min udlejer, og at den nye administration har styr på sit arbejde, siger Merete Sørensen og pakker sine ting sammen.

– Man føler sig meget, meget lille som lejer. Men det hjælper på usikkerheden, når man har en organisation i ryggen til at hjælpe en. Nu kan jeg tage hjem til min lejlighed med sænkede skuldre, siger hun. 🌸

Men er der virkelig brug for LLO i 2018?

– Jeg vil gå så vidt som til at sige, at der er brug for LLO mere end nogensinde før, siger direktør for LLO Hovedstaden Claus Højte.

I mere end 22 år har han talt med lejere og rådgivet i LLO. De seneste syv år har han været direktør og taget lejernes ord med ind i Folketinget og skabt fokus og ændringer i et ellers uoverskueligt leje- og andelsboligmarked.

– Der er et massivt pres på lejeboliger og andelsboliger i København i dag. Har du mulighed for at give 30.000 kr. i måneden for en privat lejebolig, så skal du nok finde noget. Men har du kun 7.000 kr., så kan du godt glemme det, siger Claus Højte og forklarer, at det skyldes det store tryk på den københavnske boligmasse, idet cirka 800 mennesker netto flytter til byen hver måned.

Konsekvensen af de meget høje huslejer i hovedstadsområdet har blandt andet ført til, at lejere i både private lejeboliger og almene boligforeninger ikke tør flytte.

– Der er stort set ingen cirkulation på lejeboligområdet. Ingen tør flytte, fordi de ikke kan finde en bolig til en fornuftig pris. Og det er også umuligt at bytte bolig med en anden lejer, da udlejer udnytter paragraf 5.2-reglen, hvor man har mulighed for at istandsætte en bolig og

OM LLO

- En tværpolitisk medlemsorganisation, der har rødder tilbage til 1917, hvor der var bolignød, boligmangel og uhæmmet spekulation i det private udlejningsbyggeri.
- LLO i sin nuværende form opstod i 1966. Helene Toxværd er landsformand for LLO i dag.
- Består af 27 lokalafdelinger og har samlet 50.300 husstande som medlemmer. Medlemstallet er stigende.
- Alle, der ikke udlejer fast ejendom, kan blive medlem.

LIV(ET) I BEVÆGELSEN

Lejernes Landsorganisation (LLO) er bare en af de mange aktiviteter, der knytter sig til Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen – i lighed med eksempelvis AOF, DUI og Dansk Arbejder Idrætsforbund (DAI), som er nogle af de øvrige aktiviteter, hvor *Socialdemokraten* for tiden banker på for at høre, hvordan det står til.

BESØG FRA BURKINA FASO

Socialdemokratiets nyeste demokrati-projekt i samarbejde med regeringspartiet People's Movement for Progress (MPP) i Burkina Faso blev godkendt af DIPD's bestyrelse den 12. september. Samarbejdet har til formål at styrke socialdemokratisk politikudvikling, men lige så vigtigt er samarbejdet med ledelsen og styrket repræsentation i partiet, herunder særligt kvinders repræsentation. Den første aktivitet i projektet blev MPP's besøg i Danmark i slutningen af oktober. Her var udvalgte parlamentsmedlemmer og hovedbestyrelsesmedlemmer fra MPP med til at diskutere socialdemokratisme og politik med relevante ordførere i partiet. Besøget havde til formål at introducere MPP til Socialdemokratiet og relevante politiske tematikker, som skal inspirere til videre politikudvikling under partnerskabsprojektet.

TIL KAMP MED KARL

»Kampen om Socialdemokratiet« er titlen på Karl Hjørtnæs' erindringsbog, som udkom for nylig. Hjørtnæs var medlem af Folketinget i 21 år og besad flere ministerposter under Anker Jørgensen – og i bogen fortæller den nu 84-årige nordjyde sin personlige historie, samtidig med at han – ifølge forlaget – giver »læseren et fascinerende indblik i sit elskede partis nyere historie, der i høj grad er præget af interne magtkampe og hårdtprøvede formænd«. »Kampen om Socialdemokratiet« er udgivet på Forlaget Momenta.

NYRUP HÆDRET

Peter Sabroe Klubbens Hæderspris, opkaldt efter den tidligere socialdemokratiske journalist og politiker af samme navn, gik i år til tidligere statsminister Poul Nyrup Rasmussen som anerkendelse for hans indsats for at bryde fordomme og tabuer og skabe bedre vilkår for psykisk sårbare. Dels gennem oprettelsen af foreningen Det Sociale Netværk, dels gennem Headspace, der henvender sig til unge i alderen 12-25 år. Prisen tildeles personer eller organisationer, der i Sabroes ånd arbejder for at forbedre forholdene for samfundets svageste og samtidig sikre et retfærdigt samfund. Og ved overrækkelsen understregede Nyrup, at »prisen minder om det, der er gjort, og alt det, der skal gøres, for at også dem med de indre dæmoner kan få et godt liv«.

100 ÅR OG FAN AF DSU

Hvad ønsker man sig, hvis man bliver 100 år? Gudrun Christensen, der bor på Frederiksberg og fyldte 100 år i sommer, ønskede sig tre ting: en dag med sine oldebørn, en ferie med sin søn og en tur i sommerhus.

Gudrun er udnævnt som æresmedlem af Socialdemokratiet, blandt andet fordi hun i årevis har hjulpet

med at klargøre valgplakater, og hun har en klar opfordring til partiet: – I skal bygge på DSU'erne, for det, man lærer som ung, det holder ved. For nylig har Gudrun selv oplevet, hvordan der mangler tid til pleje i velfærdssamfundet. Og for nylig fortalte hun Mette Frederiksen, at der »stadig er masser at kæmpe for«.

Foto: David Carby-Holm, Netavisen Pio

NY PODCAST OM DE KVINDelige PIONERER

Folketingsmedlemmerne Lea Wermelin og Rasmus Horn Langhoff er sprunget ud som podcastværter i podcasten »Pionererne«. Podcasten sætter fokus på kvindelige pionerer i Socialdemokratiet samt i fagbevægelsen og dansk politik generelt op igennem Danmarkshistorien. I november har de eksempelvis haft besøg af Mette Frederiksen. Hvis du kunne tænke dig at høre den udsen-

delse, ligger den og andre episoder til fri afhentning via iTunes, podcastappen eller Netavisen Pios hjemmeside. Andre gæster har bl.a. været tidligere minister Jytte Hilden, forfatter og journalist Pia Fris Laneth og tidligere borgmester Ritt Bjerregaard. Nye episoder af »Pionererne« vil udkomme hver tirsdag morgen de næste par måneder.

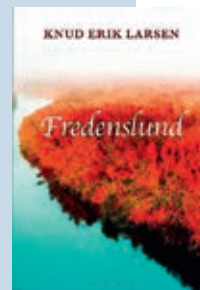

RUNDE FØDSELSDAGE

- **2. februar:**
Tidl. minister Bjørn Westh fylder 75 år.
- **24. februar:**
Borgmester Niels Borring fylder 60 år.

ET ARBEJDERHJEM MED DRUK OG SLAGSMÅL

En selvbiografi skrevet af en vaskeægte almindelig lønmodtager, der præcist beskriver et arbejderhjem i midten af 1960'erne, hvor druk, hor, utroskab, slagsmål og ligegyldigheder hører til dagens orden. Sådan præsenterer Knud Erik Larsen, tømrer, vendelbo og socialdemokrat, sin debutroman, »Fredenslund«, der udkom 19. november. – Så vidt jeg ved, findes der ikke mange bøger, der beskriver så præcist, hvad der egentlig foregik i et arbejderhjem på dette tidspunkt, hvor alt for mange børn blev født af uansvarlige forældre. Jeg har taget denne udfordring op. Bogen er ikke en lang jammersdal, men fyldt med mange morsomme hændelser. Trods mange nederlag var opholdelsesdriften intakt, noterer Knud Erik Larsen. Bogen er udgivet af Forlaget Mellemsgaard og koster 299,95 kroner.

Danmark for Folket 1934

ÅRSKALENDER 2019

Partiet udgiver traditionen tro en årskalender, som i år vil prydes af et udsnit af Socialdemokratiets nye malerier. De beskriver arbejderbevægelsens, Danmarks og Socialdemokratiets historie og hænger i gruppeværelset på Christiansborg. Kalenderen vil kunne købes på www.partibutikken.dk fra starten af december og er oplagt som årets mandelgaveidé eller adventsgave.

VELKOMMEN TIL BIRGITTE SIDOR

SØLLESTED

Birgitte Sidor fra Søllested på Lolland har aldrig været aktiv i politik. Og selv om hun netop har meldt sig ind i Socialdemokratiet, regner hun heller ikke med at dukke op i den lokale partiforening, fordi hun savner tid. Birgitte Sidor har alene meldt sig ind i sympati for det socialpolitiske udspil, Mette Frederiksen præsenterede på kongressen i september.

– Min mand og jeg er familieplejere, og det er altså på tide, at der er nogle partier og politikere, der virkelig tager sig af de udsatte børn, siger den 44-årige Birgitte Sidor.

Det er godt 20 år siden, hun fik de første børn i pleje. Det var et søskendepar – en pige og hendes lillebror. Siden har de taget flere børn til sig, og i dag fungerer parret som aflastningsfamilie for børn,

der bor hos dem i eksempelvis weekender og ferier.

Derudover tager de også imod børn, der har brug for en akutplads og trygge rammer, inden myndighederne finder en mere permanent løsning. Og her er akut nødvendigvis ikke det samme som et kort ophold. I et tilfælde har et akutbarn boet hos dem i mere end et år.

– Min største bekymring og frustration er, at vi glemmer de udsatte børn, når de fylder 18 år og set med systemets øjne er »helt normale«. Men hvor mange børn kan rent faktisk klare sig selv, bare fordi de fylder 18? Hvis man ikke bliver ved med at give dem en hjælpende hånd, risikerer vi at tabe dem på gulvet – og så har de første mange års udgifter været spild af penge, siger Birgitte Sidor.

Har du oplevet tilfælde, hvor du undrede dig over, at kommunen havde fjernet et barn fra familien?

– Nej, der har altid været en grund til det. Men jeg har oplevet tilfælde, hvor jeg har undret mig over, at det har taget så lang tid, siger Birgitte Sidor.

Hun har ingen biologiske børn – men hun har stadig kontakt til det søskendepar, hun tog imod for over 20 år siden:

– Mens hun har fået kæreste og børn og hus, er han blevet 26 år og arbejder som handicap hjælper. Han kalder os mor og far – og så bor han i øvrigt stadig hos os. Men han har lovet at flytte, inden han bliver 30. 🌹

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokratiet

@Spolitik

@Socialdemokratiet

www.Socialdemokratiet.dk